

Evangelí del dimecres de la setmana XXVII de durant l'any: tracte filial amb el Pare

Evangelí i comentari del dimecres de la setmana XXVII de durant l'any. “Senyor, ensenya'ns a pregar”. Hi ha diferents maneres de dirigir-se a Déu: com a Creador, com a Sobirà, com a Jutge. Però la millor manera és adreçar-se a Déu en el diàleg confiat d'un fill amb el pare.

Evangelí (Lc 11, 1-4)

Una vegada, Jesús pregava en un cert indret. Quan hagué acabat, un dels deixebles li digué:

—Senyor, ensenya'ns a pregar, tal com Joan en va ensenyar als seus deixebles. Ell els digué:

—Quan pregueu, digueu:

Pare, santifica el teu nom,
vingui el teu Regne.

Dona'ns cada dia el pa que
necessitem;

perdona els nostres pecats,

que nosaltres també perdonem tots
els qui ens han ofès,

i no permetis que caiguem en la
temptació.

Comentari

Lluc evangelista ens diu que Jesús pregava amb freqüència. Ho feia sovint a llocs apartats i tranquils. I això cridava molt l'atenció als deixebles. Hi ha diferents maneres de dirigir-se a Déu: com a Creador, com a Sobirà, com a Jutge. Però aquells homes que envoltaven i escoltaven Jesús volien tenir amb Déu un tracte similar al que veien en el Mestre, el tracte confiat d'un fill amb el seu pare.

Això ens pot ajudar a considerar que les persones que ens envolten també podrien trobar en nosaltres mestres de pregària si se sentissin atrets per la nostra manera de pregar. Els cristians, de fet, estem cridats a ser transmissors d'una tradició de pregària l'inici de la qual és en Jesús mateix i que ha estat feta vida, al llarg de més de dos mil anys, per

moltíssimes persones que han tractat filialment Déu Pare.

La paraula “Pare” ve seguida, en la versió de Mateu, pel “nostre”. A Déu ens dirigim personalment, però amb la consciència que la persona viu i creix al si d'una família. Ningú no camina sol. Ningú creix tot sol. La nostra primera companyia és, lògicament, la del Pare, la del Fill i la de l'Esperit Sant. Per això, al Parenostre expressem el desig que tothom reconegui la santedat de Déu, l'aculli com a Pare i permeti a Crist regnar en els seus cors, perquè l'amor sigui motor de tots els desitjos, pensaments i obres.

No es pot tractar Déu com a Pare ignorant que tenim germans. L'amor a Déu i al proïsme sempre van junts. Per això, al cor de la nostra pregària hi ha també la petició de l'aliment que ens permet caminar i créixer com a persones i que ens possibilita

créixer en la comunió amb els altres:
acollint, perdonant, pregant per ells,
apropant-los a Déu. El nostre tracte
amb el Pare inclou una expressió
d'abandó i confiança davant de les
dificultats i els atacs de l'enemic: no
permetis que caiguem en la
temptació, no permetis que et
canviem per res, no permetis que
posem res per sobre teu.

Juan Luis Caballero // Photo:
Amaury Gutierrez - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-
dimecres-de-la-setmana-xxvii-de-
durant-lany-tracte-filial-amb-el-pare/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-dimecres-de-la-setmana-xxvii-de-durant-lany-tracte-filial-amb-el-pare/)
(11/03/2026)